

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 8Co/60/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 0021202976
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 03. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Denisa Novotnej Mlinárčikovej
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2026:0021202976.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Denisy Novotnej Mlinárčikovej a členov senátu JUDr. Agnesy Hricovej a Mgr. Miloša Greguša v spore žalobcu A. B., nar. XX.X.XXXX, bývajúceho v C. D. E. F. G. XX, zastúpeného JUDr. Martinom Kostrejom, advokátom, so sídlom advokátskej kancelárie v Michalovciach na ulici Cyrila a Metoda č. 3, proti žalovanej C. B., nar. X.X.XXXX, bývajúcej vo H. G. XXX, zastúpenej JUDr. Ivetou Fejlekovou, advokátkou, so sídlom advokátskej kancelárie v Michalovciach na Námestí osloboditeľov č. 25, o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov, o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Michalovce č.k. 19C/14/2021-840 zo dňa 7.2.2025 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

Žalobcovi priznáva voči žalovanej nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Michalovce (ďalej len súd prvej inštancie alebo len súd) rozsudkom zo dňa zo dňa 7.2.2025 č.k. 19C/14/2021-840 bezpodielové spoluvlastníctvo manželov žalobcu a žalobkyne vyporiadal takto:

I. Vyporiadava bezpodielové spoluvlastníctvo strán sporu tak, že:

A. Do výlučného vlastníctva žalobcu prikazuje skúter značky MBK v hodnote 875,00 Eur a zostatok na účte vedený na meno žalobcu v sume 46,15 Eur.

B. Do výlučného vlastníctva žalovanej prikazuje motorové vozidlo zn. Suzuki Swift EČ C. XXX I. v hodnote 4.775,00 Eur, zostatok na účte vedený na meno žalovanej v sume 3.221,58 Eur a finančné prostriedky zo stavebného sporenia 7.032,01 Eur.

C. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi na vyrovnanie hodnoty podielov z vyporiadania BSM sumu 46.548,33 Eur, a to do troch mesiacov od právoplatnosti rozsudku.

II. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu 14.738,21 Eur ako výlučné prostriedky žalobcu investované do jej majetku, a to do troch mesiacov od právoplatnosti rozsudku.

III. Stranám sporu náhradu trov konania nepriznáva.

2. Rozhodol tak o žalobe doručenej súdu dňa 6.7.2021, ktorou sa žalobca domáhal vyporiadania vecí patriacich do bezpodielového spoluvlastníctva manželov po rozvode manželstva. Medzi hnuiteľné veci patrí motorové vozidlo Suzuki Swift nadobudnuté v roku 2017 za 3.100,00 Eur, pričom súčasná cena je 6.630,- Eur. Medzi hnuiteľné veci patrí aj motorové vozidlo Audi A4 a motorové vozidlo Ford Galaxy, ktoré však podľa neho do BSM nepatria, pretože boli nadobudnuté z darov od rodičov, resp. od brata J.. Počas trvania manželstva od roku 2002 do roku 2017 boli realizované investície zo spoločného majetku patriaceho do BSM do majetku, ktorý je vo výlučnom vlastníctve žalovanej. Išlo o investície do rekonštrukcie rodinného domu súp. č. XXX, postaveného na parc. reg. C č. 821, vedeného na

LV č. XXXX, k.ú. H.. Investície boli vykonávané z výlučných prostriedkov bývalých manželov a darov poskytnutých žalobcovi zo strany jeho rodinných príslušníkov. V čase začatia rekonštrukcie rodinného domu bola hodnota rodinného domu s pozemkami bez investície vo výške 380.000,- Sk, čo je približne 12.600 Eur. K. C. G. znaleckým posudkom č. 59/2019 ohodnotil zrekonštruované nehnuteľnosti ku dňu vyhotovenia znaleckého posudku, t.j. ku dňu 08.03.2019 na sumu 120.000 Eur. Podľa oznámenia realitnej kancelárie Area reality s.r.o. zo dňa 16.6.2021 je trhová cena nehnuteľností 143.000 Eur a podľa realitnej kancelárie Halapy s.r.o. 148.000 Eur. Investície zo spoločného majetku na výlučný majetok jedného z bývalých manželov možno uplatniť iba pri zániku BSM. Žalobca uviedol, že od rodičov počas trvania manželstva darom dostal finančné prostriedky vo výške 3.000 Eur dňa 3.10.2017, z ktorých bolo zakúpené motorové vozidlo Ford Galaxy, ktorá skutočnosť je zrejماً z výpisu z účtu v L. L. B., ktorého výlučným vlastníkom je otec žalobcu pán A. B., ako aj z kúpnej zmluvy zo dňa 04.10.2017. Rovnako počas manželstva žalobcovi daroval brat 3.500 Eur, z ktorých bolo počas trvania manželstva dňa 26.06.2012 zakúpené motorové vozidlo Audi A4 a uvedená skutočnosť je zrejماً z výpisu z účtu vedeného v L. L. B., ktorého výlučným vlastníkom je žalobca a z ktorého vyplýva, že dňa 26.06.2012 realizoval J. B. bezhotovostný vklad vo výške 3.500 Eur. V ďalšom uviedol, že zo strany rodičov mu boli darované počas manželstva finančné prostriedky, ktoré použil na rekonštrukciu a prístavbu rodinného domu, a to dňa 8.3.2002 finančné prostriedky vo výške 35.000,- Sk, ktoré boli použité na armatúru a betónáž rodinného domu, dňa 26.8.2003 sumu 20.000,- Sk, dňa 24.9.2003 sumu 15.000,- Sk, dňa 23.10.2003 sumu 25.000,- Sk (spolu 60.000,- Sk), ktoré boli použité na inštaláciu kúrenia, realizáciu rozvodov elektriky a vody. Dňa 2.7.2009 rodičia žalobcu poskytli darom sumu 3.000 Eur, ktoré boli použité na prístavbu dielne a realizáciu kozuba. Uvedená skutočnosť je zrejماً z výpisov z účtu vedeného v L. L. B., ktorého výlučným vlastníkom je otec žalobcu A. B.. Súhrnne mu darovali rodičia sumu 6.100 Eur, ktoré boli použité na rekonštrukciu a prístavbu rodinného domu vo výlučnom vlastníctve žalovanej. Žalobca ďalej uviedol, že finančné prostriedky, ktoré získal počas trvania manželstva a ktoré nepatria do BSM je vyplatená náhrada za sťaženie spoločenského uplatnenia v dôsledku choroby z povolania v celkovej výške 7.860 Eur, pričom táto suma bola použitá, resp. v celom rozsahu investovaná do majetku, ktorý patrí výlučne žalovanej. Žalobca sa so žalovanou niekoľkokrát pokúsil dohodnúť, a to ako ústne tak aj písomne na vyporiadaní BSM, kde žalovaná pôvodne súhlasila s dohodou o vyporiadaní BSM, v zmysle ktorej navrhovala zaplatiť žalobcovi na vyrovnanie majetkovej hodnoty ich BSM sumu 40.000 Eur. K uzatvoreniu takejto dohody nakoniec nedošlo.

3. Žalovaná sa vyjadrila, že motorové vozidlo Suzuki Swift patrí do BSM, nesúhlasí však s jeho zostatkovou hodnotou vzhľadom na nadobúdaciu cenu a súhlasí, aby v rámci vyporiadania bolo prikázané do jej vlastníctva. Motorové vozidlo Audi A4 patrí do BSM, súhlasí s jeho zostatkovou hodnotou a aby bolo prikázané žalobcovi. Rovnako uviedla, že Ford Galaxy patrí do BSM, jeho zostatková hodnota je okolo 10.000 Eur a súhlasí, aby bolo prikázané do vlastníctva žalobcu. Nesúhlasila s tým, že finančné prostriedky na obe motorové vozidlá boli darované od rodičov žalobcu, resp. od brata. Trvala na tom, že peniaze si žalobca na kúpu motorových vozidiel požičal a následne ich vracal v mesačných splátkach. Peniaze odchádzali z ich účtu na účet brata, čo je možné preukázať výpismi zo Slovenskej sporiteľne. Posledná splátka bola zaplatená na rozhraní rokov 2018-2019. Uviedla, že niet pochýb o tom, že najväčšou položkou sú investície do rodinného domu, ktorého je výlučnou vlastníčkou. Nehnuteľnosť nadobudla ešte pred uzavretím manželstva od svojej matky a pred uzavretím manželstva sa riešili a financovali, bez účasti žalobcu, projektové práce, projekty na prípojky a stavebné povolenie. Dom bol kompletne zariadený a toto zariadenie užívali aj ako manželia. Hodnota v čase darovania bola 520.000,- Sk. Keď sa sobášili bola nezamestnaná a žalobca pracoval v čalúnnictve za minimálnu mzdu. Rekonštrukčné práce sa vykonávali od roku 2002 do roku 2015. Žalobca uvádzal, že výška investícií bola v celkovej výške 100.000 Eur avšak v samotnej žalobe o tejto čiastke niet ani zmienky. Žalobca predložil znalecký posudok znalca, ktorý býva v ich susedstve a sám povedal, že tento posudok nemá žiadnu dôkaznú hodnotu a to isté platí aj pre oznámenie realitných kancelárií. Žalobca zdôvodňuje svoje podanie konštantným rozhodovaním súdov SR, majú na mysli návod ako by sa mal súd vysporiadať s investíciami do majetku druhého manžela, ale v žalobe nebolo citované ani jediné takéto rozhodnutie. Ďalej uvádzal finančné dary od rodičov, žalovaná o týchto daroch nemá žiadnu vedomosť a vo výzve na uzavretie dohody nebola o týchto peňažných daroch ani zmienka. Výpis z účtu žalovaného nie je dôkazom, že finančné prostriedky boli investované do domu. V roku 2009 už mali schválený úver od M. L. L., doklady k úveru jej odmietla Prvá stavebná sporiteľňa vydať z dôvodu ochrany osobných údajov, preto navrhla aj tento dôkaz zabezpečiť. Vo výzve k uzavretiu dohody žiada žalobca zaplatiť 50.000 Eur a v doplnení žaloby žiada vyplatiť 60.000 Eur, avšak zo samotného znenia žaloby nie je zrejماً, ako žalobca dospel k tejto sume. Rekonštrukcia domu sa vykonávala z úveru v M. vo výške 340.000,- Sk a z ďalšieho

úveru vo výške 60.000,- Sk. Uviedla, že mala nasporené na vkladnej knižke finančné prostriedky vo výške 130.000,- Sk pred uzavretím manželstva a všetky tieto prostriedky sa investovali do rekonštrukcie rodinného domu. Svadobné dary vo forme financií z jej strany 60.000,- Sk a zo strany žalobcu 30.000,- Sk tiež investovali do rekonštrukcie. Trvala na tom, že jej otec financoval nákup stavebného materiálu, vyplácal robotníkov a organizoval práce na stavbe. Jednalo sa spolu o hodnotu okolo 300.000,- Sk, to bol aj dôvod, prečo sa žalobca nesnažil o nadobudnutie akéhokoľvek podielu na nehnuteľnosti.

4. Právne vec posúdil podľa § 150 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (OZ), pričom mal za preukázané, že manželstvo uzavreté dňa 8.9.2001 bolo rozvedené rozsudkom Okresného súdu Michalovce zo dňa 18.8.2020 sp. zn. 2P/25/2020, ktorý nadobudol právoplatnosť vo výroku o rozvode manželstva dňa 30.9.2020. Pretože medzi bývalými manželmi nedošlo k dohode o vyporiadaní BSM, súd pristúpil k vyporiadaniu spoločného majetku podľa zásad jeho vyporiadania a predmetom vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva je všetko, čo do tohto spoluvlastníctva patrilo a čo existovalo ku dňu jeho zániku.

5. Žalobca tvrdil, že predmetom vyporiadania bude iba motorové vozidlo Suzuki Swift a investície do nehnuteľností patriace do výlučného vlastníctva žalovanej. Počas konania žiadal vyporiadať aj zostatok finančných prostriedkov, a to zostatky na účtoch a stavebné sporenie staršieho syna. Žalovaná tvrdila, že predmetom vyporiadania okrem žalobcom uvedeného budú aj motorové vozidlá Audi A3, Ford Galaxy a Hyundai i20, pretože podľa nej patria do BSM. Rovnako do BSM patrí aj skúter zn. MBK. Tiež uviedla, že nadobudli počas manželstva aj iné hnutelné veci, od vyporiadania ktorých strany sporu napokon upustili.

6. Súd v prvom rade sa vyporiadal s otázkou rozsahu majetku patriaceho do BSM vzhľadom na to, že žalobca tvrdil, že motorové vozidlá Ford Galaxy, Audi A4 a počas konania doplnené vozidlo Hyundai i20 nepatria do BSM, čo žalovaná popierala.

7. V konaní nebolo sporné, že ku kúpe motorových vozidiel Ford, Audi a Hyundai došlo počas trvania manželstva. Súd mal vykonaným dokazovaním preukázané, že vozidlá Ford a Audi boli zakúpené z darov pre žalobcu a vozidlo Hyundai bolo kupované v prospech tretej osoby a mimo finančných prostriedkov patriacich do BSM, preto nepatria do vyporiadania BSM. Dary v prospech žalobcu mal súd za preukázané predloženými výpismi z účtov ako aj svedeckými výpoveďami otca žalobcu a jeho brata.

8. V následnom vysvetlil aj svoje úvahy, ktorými sa riadil vo vzťahu k motorovým vozidlám Ford a Audi, o ktorých žalobca tvrdil, že Ford, Audi a Hyundai, o ktorých žalobca tvrdil, že nepatria do BSM. Motorové vozidlo Ford bolo zakúpené dňa 4.10.2017 za kúpnu cenu 3.000,00 Eur, dňa 3.10.2017 bola z účtu otca žalobcu vybratá hotovosť 3.000,00 Eur a 4.10.2017 bola uzavretá kúpna zmluva na motorové vozidlo Ford Galaxy na kúpnu cenu 3.000,00 Eur. Kupujúcim bol žalobca, ktorý bol 9.10.2017 do evidencie motorových vozidiel zaevidovaný ako vlastník. Dar pre syna potvrdil otec žalobcu pri výpovedi pred súdom. Časová nadväznosť krokov pri kúpe vozidla Ford preto potvrdzuje, že motorové vozidlo bolo zakúpené za prostriedky, ktoré boli žalobcovi darované. Žalovaná sa bránila, že išlo o požičané peniaze, nie dary, ktoré mali byť otcovi žalobcu vrátené, avšak tieto jej tvrdenia nie sú ničím preukázané a pôžičku otec žalobcu nepotvrdil. Motorové vozidlo Audi A4 bolo zakúpené dňa 26.6.2012 za kúpnu cenu 3.400,00 Eur. Dňa 26.6.2012 poukázal brat žalobcu J. B. na účet žalobcu sumu 3.500,00 Eur. Dňa 2.7.2012 bola z účtu žalobcu vybratá suma 3.000,00 Eur a dňa 2.7.2012 bola predajcovi vyplatená suma 3.200,00 Eur, čo potvrdzuje príjmový pokladničný doklad s dodatkom: doplatok 200,00 Eur. Dňa 29.6.2012 bol žalobca zaevidovaný do evidencie motorových vozidiel ako vlastník. Dar pre žalobcu potvrdil jeho brat pri výpovedi. Časová nadväznosť krokov pri kúpe vozidla Audi A4 preto potvrdzuje, že motorové vozidlo bolo zakúpené za prostriedky, ktoré boli žalobcovi darované. Žalovaná sa aj v tomto prípade bránila, že išlo o požičané peniaze, nie dary, ktoré mali byť bratovi žalobcu vrátené, ale ani tieto jej tvrdenia nie sú ničím preukázané. Brat žalobcu potvrdil, že bratovi peniaze požičal, ale nie na kúpu motorového vozidla Audi 4. Požičal mu finančné prostriedky na kúpu motorového vozidla Suzuki Swift 2.900,00 Eur a na okná 1.800,00 Eur, tieto prostriedky mu však boli vrátené, čo tvrdil aj žalobca. Brat žalobcu poprel tvrdenia žalovanej, že mu na jeho účet mali prichádzať splátky po 100,00 Eur práve na splácanie Audi A4. Žalobca uviedol, že pôžička na motorové vozidlo Suzuki a okná bola bratovi vrátené 2x po 1.000,00 Eur a raz 900,00 Eur za Suzuki a za okná raz 1000,00 Eur a raz 800,00 Eur. Z predložených výpisov z účtu mal súd preukázané, že žalovanou namietaná splátka 100,00 Eur nebola poukazovaná na účet brata žalobcu, ale splátka 100,00 Eur bola poukazovaná z účtu, teda účtu patriaceho stranám sporu na účet tiež patriacim stranám sporu, a to na zrušený účet.

9. V priebehu konania sa zistilo, že počas manželstva bol žalobca evidovaný v evidencii motorových vozidiel ako vlastník motorového vozidla Hyundai i20, a to v čase od 10.3.2020 do 1.4.2020. Žalovaná žiadala, aby aj toto motorové vozidlo bolo pojaté do BSM. Z vykonaného dokazovania však vyplynulo, že motorové vozidlo nebolo zakúpené z prostriedkov patriacich do BSM a bolo určené pre tretiu osobu. Žalobca tvrdil, že kúpnu cenu z kúpnej zmluvy zo dňa 17.2.2020 v sume 3.300,00 Eur neplatil a išlo o kúpu auta pre jeho priateľku N. H.. Ako kupujúci bol síce uvedený on, ale kúpna cena bola zaplatená z prostriedkov jeho brata. Jeho výpoveď potvrdzuje výpis z účtu na meno A. B., z ktorého bola dňa 17.2.2020 v deň kúpy vozidla vybratá hotovosť 3.300,00 Eur, teda kúpna cena motorového vozidla. Po kúpe motorového vozidla podľa správy OR PZ Michalovce zo dňa 24.5.2022 došlo dňa 1.4.2020 k prepisu motorového vozidla na N. H., pričom o prevod žiadal sám žalobca.

10. Strany sporu sa nedohodli na zostatkovej cene motorového vozidla Suzuki Swift a skútra zn. MBK, pretože žalovaná nesúhlasila s cenami predloženými žalobcom. Súd preto nariadil znalecké dokazovanie znalcom z odvetvia odhad hodnoty cestných motorových vozidiel, ktorý určil cenu Suzuki Swift na 4.775,00 Eur a skútra značky MBK 875,00 Eur. Medzi stranami nebolo sporné, že motorové vozidlo Suzuki Swift sa prikáže do vlastníctva žalovanej a skúter do vlastníctva žalobcu.

11. Počas trvania manželstva mali strany sporu dva spoločné účty vedené na meno žalobcu, a to SK 50...1314, ktorý mal k 30.9.2020 zostatok 46,15 Eur a účet SK...3167, ktorý bol zrušený počas trvania manželstva. Ku dňu rozvodu manželstva existoval aj účet na meno žalovanej číslo SK70...1643, na ktorom ku dňu rozvodu manželstva bola suma 3.221,58 Eur. Podľa správy M. L. L. B. zo dňa 14.3.2022 žalovaná zrušila stavebné sporenie ich syna L. a finančné prostriedky zo stavebného sporenia boli poukázané na účet žalovanej v sume 7.032,01 Eur dňa 31.5.2021. Žalovaná výber odôvodnila tým, že mala strach, aby ich žalobca nezneužil. Uviedla, že v rámci vyporiadania mu polovicu sumy vyplatí. V časti vyporiadania finančných prostriedkov v rámci vyporiadania BSM, sa bude vyporiadavať suma 3.267,73 Eur ako zostatok na účtoch a suma 7.032,01 Eur ako stavebné sporenie.

12. Sporným v konaní boli investície, ktoré boli vložené do rekonštrukcie nehnuteľností patriacich do výlučného vlastníctva žalovanej. V konaní nebolo sporné, že žalovaná je výlučnou vlastníčkou nehnuteľností, do ktorých bolo investované. V konaní nebola sporná ani skutočnosť, že nehnuteľnosti nadobudla žalovaná ako dar od svojej matky. Dôvodom daru bola potreba riešenia bytovej otázky budúcich manželov. Každá zo strán sporu tvrdila, že až na malé výnimky nemá vedomosť o žiadnych daroch rodičov protistrany, ktoré sa investovali do rekonštrukcie nehnuteľnosti. Po vykonaní dokazovania súd dospel k záveru, že do rekonštrukcie nehnuteľností žalovanej sa investovali spoločné prostriedky manželov, výlučné prostriedky žalobcu ako aj dary rodičov strán sporu. Sporná bola výška týchto investícií. To znamená aké sumy investícií započítať na spoločné prostriedky, aké na výlučné prostriedky žalobcu, aké sumy na dary rodičov žalobcu a aké na dary rodičov žalovanej.

13. Súd ako dary pre žalobcu a jeho výlučné prostriedky započítal sumu 14.738,21 Eur (7860,00 Eur za sťaženie spoločenského uplatnenia + 5.636,76 Eur za stavebné sporenie + 1.241,45 Eur dar rodičov) a dary pre žalovanú v sume 10.782,41 Eur.

14. Žalobca tvrdil, že na výlučný majetok žalovanej poskytol svoje prostriedky, a to 7.860,00 Eur za sťaženie spoločenského uplatnenia, čo žalovaná potvrdila, a prostriedky zo stavebného sporenia vo výške 169.813,20 Sk (5.636,76 Eur). V otázke stavebného sporenia bol medzi stranami spor v tom zmysle, že žalobca tvrdil, že suma 169.813,20 Sk je suma, ktorú mal nasporenú spolu s bratom na stavebnom sporení, žalovaná podľa žalobcu na sporenie svoje prostriedky nevložila. Žalovaná tvrdila, že pred manželstvom mala nasporených 120.000,00 Sk, z ktorých 90.000,00 Sk vložila na stavebné sporenie a 30.000,00 Sk použila ako zálohu na okná. Tvrdenie žalovanej dosvedčovali matka a brat v tom zmysle, že žalovaná mala nasporených 120.000,00 Sk, z ktorých 30.000,00 Sk zaplatila ako zálohu na okná a brat žalovanej uvádzal, že zvyšok použila na stavebné sporenie. Žalovaná okrem svedectva svojich príbuzných vklad na stavebné sporenie nevedela preukázať.

15. Súd neuznal vklad žalovanej zo svojich výlučných prostriedkov ako zálohu na okná v sume 30.000,00 Sk, pretože okrem tvrdení rodinných príslušníkov žalovaná žiadnym dokladom nepreukázala úhradu zálohy na okná. Súd uznal vklad 60.000,00 Sk (1991,64 Eur) vyzbieraných ako dary pre žalovanú na svadobnej hostine, pretože žalobca investovanie tejto sumy nepoprel. Súd neuznal dar

matky na kúpu kuchynskej linky, pretože ide o kúpu hnuteľnej veci, ktorá nebola súčasťou hodnotenia rekonštrukčných prác. Ide o vybavenie domácnosti, teda hnuteľné veci, ktoré podľa dohody strán sporu neboli predmetom konania. Súd rovnako nemal preukázané tvrdené investície nad nižšie uvedené, pretože išlo iba o tvrdenia žalovanej a jej rodinných príslušníkov. Aj konanie o vyporiadanie BSM je sporovým konaním, preto strany sporu musia produkovať skutkové tvrdenia a tieto preukázať dôkazmi. Dôkazná povinnosť v tomto smere zaťažovala žalovanú, nie súd. Povinnosťou žalovanej preto bolo konkretizovať práce financované rodičmi a ich financovanie relevantnými dôkazmi preukázať. Súd nemal dôvod pochybovať o tom, že otec žalovanej obom deťom daroval na Vianoce 2001 po 100.000,00 Sk (3.319,39 Eur). Listinami mal za preukázané vývoz odpadu otcom žalovanej dňa 24.4.2001 a 7.5.2021, a to faktúrou Technických a záhradníckych služieb mesta Michalovce zo dňa 29.6.2001 na sumu 3.585,00 Sk (119,00 Eur) a ústrižkom šeku zo dňa 16.8.2021 na sumu 1.085,00 Sk (36,02 Eur) za prípravné práce už pred uzavretím manželstva. Uznal tiež investície otca žalovanej na kúpu dlažieb a obkladov vzhľadom na to, že nebol spor o tom, že pracoval v Kerku, zakúpená dlažba a obklady v celkovej sume 160.251,10 Sk (5.319,36 Eur). Podiel žalovanej tak predstavuje 10.785,41 Eur ako súčet darov zo svadobnej hostiny 1.991,64 Eur, dar otca 3.319,39 Eur, vývoz sutín 119,00 Eur a 36,02 Eur a kúpa obkladov a dlažieb 5.319,36 Eur. Žalovaná predložila výpisy z účtov rodičov, ako aj zoznam tvrdených financovaných prác, ktoré si viedol nebohý otec žalovanej. Žalovaná predložila aj poznámky, ktoré mali preukazovať financovanie a vykonané práce otcom žalovanej. K predloženému dôkazu neprodukovala žiadne skutkové tvrdenia (ktoré poznámky aké práce a financovanie preukazujú). Súd z predloženého nedokázal identifikovať skutkový stav relevantný pre toto konanie. Aj na tomto mieste poukázal na povinnosť tvrdenia a dôkazu, ktorá zaťažovala žalovanú.

16. Strany sporu sa zhodli na rozsahu rekonštrukčných prác, ale nezhodli sa na ich cene, pretože žalovaná tvrdila, že rekonštrukcia sa vykonávala svojpomocne. Rovnako sa nezhodli v otázke, ktoré práce sa vykonávali svojpomocne. Po vykonanom dokazovaní súd zistil, že strany sporu nadobudli počas manželstva veci, ktoré ku dňu zániku manželstva existovali, a to motorové vozidlo Suzuki Swift so zostatkovou hodnotou 4.775,00 Eur a skúter značky MBK v zostatkovej hodnote 875,00 Eur. Strany sporu ku dňu zániku manželstva vlastnili dva účty, účet SK 50....1314 vedený na meno žalobcu so zostatkom ku dňu rozvodu manželstva 46,15 Eur, na meno žalovanej číslo SK70.....1643 so zostatkom ku dňu rozvodu manželstva 3.221,58 Eur a finančné prostriedky zo stavebného sporenia syna 7.032,01 Eur, ktoré sa zaviazala žalovaná v 1 v prospech žalobcu poukázať. Predmetom vyporiadania budú aj spoločné finančné prostriedky manželov vynaložené na výlučný majetok žalovanej v sume 78.992,21 Eur, výlučné finančné prostriedky žalobcu vložené do rekonštrukcie nehnuteľnosti patriacej žalovanej v sume 14.738,21 Eur a zohľadnené výlučné prostriedky žalovanej v sume 10.782,41 Eur.

17. Znalec K. O. určil hodnotu investícií do výlučného majetku žalovanej v sume 117.790,39 Eur. Pre zistenie investovania zo spoločného majetku do majetku žalovanej je potrebné odpočítať vložené investície z úveru zo stavebného sporenia 400.000,00 Sk (13.277, 56 Eur), výlučné investície žalobcu 14.738,21 Eur a výlučné investície žalovanej 10.785,41 Eur. Výsledná suma predstavuje investície vynaložené z prostriedkov BSM, teda 78.989,21 Eur. Z tejto sumy polovica patrí žalobcovi, teda 39.494,61 Eur.

18. Celková hodnota bezpodielového spoluvlastníctva manželov tak predstavuje 94938,95 Eur, ako súčet hodnoty Suzuki Swift 4.775,00 Eur, skútra 875,00 Eur, zostatkov na účtoch 46,15 Eur a 3.221,58 Eur, stavebného sporenia syna 7.032,01 Eur a spoločné investície 78.989,21 Eur do majetku žalovanej. Každý z manželov by tak mal dostať majetok v hodnote 47.469,48 Eur (1/2 z 94.938,95 Eur). Žalobcovi z vyporiadania BSM patrí skúter v hodnote 875,00 Eur, zostatok na účte 46,15 Eur, 39.494,61 Eur investície do majetku žalovanej a vyrovnávací podiel z hnuteľných vecí prikázaných žalovanej v hodnote 7.053,72 Eur (ako 1 hodnoty Swift, zostatku na účte a stavebného sporenia znížená o 1 hodnoty skútra a zostatku na účte žalobcu), spolu 47.469,48 Eur. Žalovanej patrí motorové vozidlo Suzuki Swift v hodnote 4.775,00 Eur, zostatok na účte 3.221,48 Eur, stavebné sporenie 7.032,01 Eur a 1 investícií do jej majetku 39494,61 Eur, spolu 54.523,10 Eur. Táto hodnota je znížená vyplatením vyrovnávacieho podielu na hnuteľných veciach v sume 7.053,72 Eur pre žalobcu, teda majetok žalovanej sa bude rovnať majetku žalobcu 47.469,38 Eur. Žalovaná na vyrovnanie hodnoty podielu patriaceho žalobcovi je povinná zaplatiť mu 46.548,33 Eur, ako súčet polovice BSM investovanej do majetku žalovanej v sume 39.494,61 Eur a vyrovnávacieho podielu na hodnote hnuteľných vecí prikázaných do vlastníctva žalovanej v hodnote 7.053,72 Eur.

19. V súlade s ustanovením § 150 OZ žalovaná je povinná uhradiť žalobcovi aj majetok, ktorý výlučne zo svojho investoval do jej majetku, a to v hodnote 14.738,21 Eur. O trovách konania súd rozhodol podľa § 257 CSP tak, že ich žiadnej zo strán nepriznal. Dôvody hodné osobitného zreteľa súd videl v predmete konania, ktoré nie je klasickým sporovým konaním. Strany sporu majú postavenie žalobcu aj žalovaného, preto nie je možné určiť úspech alebo neúspech v konaní. Konanie je vyvolané tým, že sa bývalí manželia nevedia dohodnúť o vyporiadaní spoločného majetku. Súd je viazaný rozsahom BSM uvádzaným stranami sporu, nie je však viazaný spôsobom vyporiadania, preto spôsob vyporiadania nemôže byť chápaný ako úspech alebo neúspech jednej alebo druhej strany. Strany sporu sú preto povinné znášať svoje trovy konania.

20. Proti tomuto rozsudku podala odvolanie žalovaná uplatniac odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. b/, f/, h/ CSP a navrhla, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Rozsudok súdu považuje za nepresvedčivý, rozporuplný, nejasný a nezrozumiteľný. V konaní bol porušený princíp právnej istoty. Žalobca pred záverom konania predložil svoje písomné podanie s názvom záverečný návrh, pričom žalobca spochybňuje všetky tvrdenia ohľadne pôžičiek a darov výlučne pre neho a navrhuje, aby súd k týmto dôkazom neprihliadal, pretože neboli preukázané. Žaloba podaná žalobcom od začiatku vykazuje známky formálnosti, neurčitosti a nevykonateľnosti. Žalobca až na výzvu súdu žiadal zaplatenie 60.000 Eur, a to bez bližšieho zdôvodnenia. Jedinými spoločnými investíciami z BSM do nehnuteľnosti, ktorej je výlučnou vlastníčkou boli dva úvery vo výške 340.000 Sk a 60.000 Sk, čo v prepočte predstavuje 13.000 Eur. Žiadne iné spoločné finančné prostriedky investované do nehnuteľnosti neboli. Vo vzťahu k motorovým vozidlám uviedla, že je presvedčená, že žalobca vykonával čalúnnické práce aj mimo riadneho pracovného pomeru a finančné prostriedky následne si nechával pre svoju potrebu a odkladal ich. Za tieto prostriedky potom kupoval autá, niektoré tak, že o nich nemala vedomosť. Po podaní žaloby na vyporiadanie BSM si prispôbil svoje tvrdenia ohľadne motorových vozidiel tak, aby čo najviac znížil výšku vyrovnávajúceho podielu z týchto motorových vozidiel v jej neprospech. V rozsahu investícií uviedla, že s rekonštrukciou sa začalo už pred svadbou. Rozporovala, že sa búrala len jedna priečka a prístavba pri dome bola realizovaná pred svadbou. Dom sa zateplil a urobila sa vonkajšia povrchová úprava. Strany sa v podstate zhodli ohľadne rozsahu nadstavby. Celkový čas, za ktorý sa vykonávali investičné práce predstavoval 16 rokov. Už samotná skutočnosť spochybňuje účasť akýchkoľvek firiem na týchto prácach a potvrdzuje, že sa vykonávali svojpomocne. V dome počas realizácie prác bývali a v podstate do dnešného dňa dokončený nie je. Dôležitou pre posúdenie vo veci bola skutočnosť, že množstvo spoločných finančných prostriedkov bolo značne obmedzené, preto si všetko robili dlho a svojpomocne. Opak v konaní preukázaný nebol. Túto skutočnosť potvrdzoval aj žalobca, ktorý si večne od niekoho požičiaval, pretože peniaze jednoducho nemal a pokiaľ mal, tak si kupoval a predával autá. Vedel, že dom je jej a preto nemal snahu doň investovať. Pokiaľ spočítala spoločné investície spočívajúce v dvoch úveroch spolu vo výške 400.000 Sk, jej finančné prostriedky, ktoré mala pred svadbou 130.000 Sk, svadobné dary 90.000 Sk a finančné dary 100.000 Sk výlučne pre ňu od jej otca 300.000 Sk predstavovala hodnota všetkých investícií do nehnuteľnosti 1 030 000 Sk teda v prepočte 34.219 Eur. Zo svedeckých výpovedí, ktoré žalobca nepoprel vyplynulo, že z jej peňazí boli financované okná v hodnote 30.000 Eur, dar od otca 100.000 Sk a napriek tomu súd tieto investície z jej strany neuznal (odsek 71.). Dôkaznú tieseň sa žalobca rozhodol nahradit' znaleckým dokazovaním, že výška investícií sa bude dokazovať znalecky. Ako prvý bol stanovený znalec K. C. P., ktorý v rozsudku spomenutý nie je. Až následne bol ustanovený znalec K. B. Q., ktorý hodnotu investície určil na 117.790,39 Eur, kde je predmetom znaleckého dokazovania aj kuchynská linka. Znalec sa vypracoval k výslednej sume tak, ako keby práce na stavbe vykonávala firma, čo však v konaní preukázané nebolo. Vo vzťahu k otázke preukázovania firiem pri investíciách, súd v ods. 76 rozsudku cituje jej matku ako dôkaz o tom, že nie je preukázané, že práce vykonávali svojpomocne, že uviedla, že nevie a nerozumie tomu, kto je firma a kto živnostník. Súd odignoroval výpoveď otca žalobcu, ktorý v podobnom duchu vypovedal na pojednávaní 11.5.2022, že sa nevie vyjadriť presne, ale išlo podnikateľov. Vyhotovenie znaleckého posudku v tejto veci považovala za úplne nadbytočné, pretože tento nemôže nahrádzať dokazovanie a jednoznačnú dôkaznú núdzu na strane žalobcu. Výsledok znaleckého dokazovania neodráža realitu, ani v konaní preukázanú, pretože strany sporu v čase realizácie prác na rodinnom dome nedisponovali finančnou hotovosťou 3 663 000 Sk, to nikde v konaní preukázané nebolo. V konaní argumentovali judikátom NS SR 9Cdo205/2020 vo vzťahu k práci rodinných príslušníkov pre jedného z manželov. Súd prvej inštancie dal znaleckému posudku silu, ktorá mu nepatrí a je v zjavnom rozpore s čl. 15 ods. 1 CSP. V odôvodnení svojho rozhodnutia sa nestotožnil s právnym názorom žalobcu, ktorý tvrdil, že hodnota investícií do majetku žalovanej sa má určiť ako rozdiel medzi hodnotou nehnuteľnosti pred rekonštrukciou a po nej (odsek 77).

Súd na jednej strane uviedol, že posudok z hľadiska vyporiadania BSM nebol pre konanie podstatný, žalobca však na ňom trval. Na strane druhej podľa súdu posudok preukázal, že pričinením žalobcu došlo počas manželstva strán sporu k výraznému zhodnoteniu nehnuteľnosti vo výlučnom vlastníctve žalovanej, preto považuje za spravodlivé, aby aj žalobca na tomto zhodnotení participoval (odsek 77). S takýmto rozporuplným záverom súdu nemôže v žiadnom prípade súhlasiť, pretože odporuje hmotnoprávnym ustanovením OZ v § 150. Nerozumie argumentácii súdu ohľadne hodnoty domu pred investíciou a po rekonštrukcii, pretože táto argumentácia nemá žiadne opodstatnenie a nie je súladná ani s rozhodnutím 6MCdo 10/2021. Súd sa uvedeným ustanovením (zrejme mala na mysli rozhodnutím) dôsledne neriadil. Do pozornosti odvolacieho súdu dal uznesenie KS v Košiciach sp. zn. 16C/78/2005. Súd citoval rozhodnutie NS SR 6MCdo10/2011 výlučne pri určení výšky investícií do majetku jedného z manželov „odhad všeobecnej hodnoty“. V tejto súvislosti sa javí zaujímavé, že v žalobe žalobca spomína znalecký posudok K. G., ktorý určil práve všeobecnú hodnotu nehnuteľnosti na 120.000 Eur a znalec K. O. určil hodnotu investícií na 117.790 Eur. Rozdiel medzi oboma hodnotami je 2.210 Eur, čím sa všeobecná hodnota domu priblížila výšky investícií. Manželstvo nie je zárobkový podnik a súd prvej inštancie rozhodnutie, že žalobcovi patrí polovica sumy, ktorá vznikla odčítaním investícií neodôvodnil. Súd neodôvodnil, že súd to považuje za spravodlivé ako dôvod rozhodnutia, nestačí. V ods. 79 sa súd odvoláva na znalecký posudok K. O., s ktorým sa v ods. 77 nestotožňuje a z výslednej sumy určenej týmto posudkom odpočítava výlučne investície žalobcu a jej výlučné investície. Uviedla, že súd odignoroval týmto konštatovaním, že domová nehnuteľnosť patrí výlučne jej, preto výška jej investícií je absolútne nepodstatná. Naplnením právnej normy § 150 OZ je zistenie a vyčíslenie spoločných a skutočne vynaložených prostriedkov. Výsledná suma 7.8989,21 Eur nemá oporu vo vykonanom dokazovaní. Taktiež nesúhlasila, aby do BSM bola započítaná suma v celosti 7.032,01 Eur označená ako stavebné sporenie syna. V konaní argumentovala, že na sporiacom účte neboli ich spoločné finančné prostriedky. Deťom sa tam ukladali dary od starých rodičov a krstných rodičov, dary na meniny a narodeniny. Voči tomuto tvrdeniu žalobca neoponoval, napriek tomu súd tieto úspory prikázal na jej ťarchu. Nesúhlasí s argumentáciou, že žalobca poskytol na jej majetok sumu 7.860 Eur, ktoré mu boli vyplatené za sťaženie spoločenského uplatnenia. Celá vyplatená suma nebola investovaná do domu, peniaze sa spotrebovali v domácnosti, pretože bola na materskej dovolenke a žalobca absolvoval trikrát kúpeľnú liečbu, z toho dvakrát s rodinnými príslušníkmi a raz sám. Žalobca ničím uvedenú skutočnosť nepreukázal. Taktiež namieťa, že súd prikázal zostatok na účte 46,15 Eur, keď v skutočnosti bol jeho príjem na účte 2.600 Eur. V závere poukázala na to, že existovali a existujú do dnešného dňa spôsoby, ako zúžiť a rozšíriť rozsah BSM. Keby žalobca vynaložil väčšie množstvo finančných prostriedkov, hľadal by spôsob ako sa stať bezpodielovým alebo podielovým spoluvlastníkom uvedených nehnuteľností. Záverom uviedla, že napadnuté rozhodnutie nespĺňa požiadavky materiálneho právneho štátu a práva strán konania na spravodlivý súdny proces.

21. K odvolaniu bolo pripojené i odvolanie žalobkyne, ktorého obsah je totožný s odvolaním podaným právnu zástupkyňou a s vyjadreniami v priebehu konania.

22. Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu žalobkyne navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil ako vecne správny. Poukázal na skutočnosť, že odvolanie je zmesou účelových konštrukcií, bez absolútne relevantného právneho základu, ktoré sú pre konanie irelevantné a najmä sa jedná o konštatovanie žalovanej bez akejkoľvek opory vo vykonanom dokazovaní, resp. v príkrom rozpore s vykonaným dokazovaním. Súd prvej inštancie vykonal rozsiahle dokazovanie, ktoré zodpovedalo všetky podstatné otázky nastolené v rámci daného konania. Uviedol, že súd prvej inštancie sa absolútne detailne vysporiadal v rámci odôvodnenia svojho rozhodnutia so všetkými dôkazmi, ktoré boli vykonané v konaní. V prípade odvolania žalovanej sa jedná o mimoriadne rozsiahle odvolanie, v ktorom sa však neustále opakuje tá istá argumentácia žalovanej a najmä je zrejmé, že úplne nepochopila argumentáciu súdu týkajúcu sa znaleckého dokazovania na určenie rozsahu investícií do rodinného domu patriaceho výlučne jej počas trvania manželstva strán konanie v rámci jeho odôvodnenia (bod 77 rozsudku), ku ktorému sa vyjadruje. K záverečnému návrhu, ktorý mal predniesť navrhol súdu, aby neprihliadal na žiadne zo svedeckých výpovedí vypočutých svedkov, nakoľko ich tvrdenia neboli preukázané. Uviedol, že tomuto nerozumie a toto tvrdenie je nepochopiteľné. Nerozumie akým spôsobom sa žalovaná dopracovala k výške úveru 60.000,- SK, keď takáto čiastka úveru nikdy čerpaná nebola. Ako mohli byť investované do rodinného domu len tie finančné prostriedky, keď je zrejmé, že rekonštrukcia (de facto zbúranie starého rodinného domu a výstavba nového rodinného domu s prístavbou v stave v akom sa aktuálne nachádza) rodinného domu trvala od roku 2001 do roku 2017, na ktorú boli použité všetky finančné prostriedky zarobené oboma účastníkmi konania počas

celej doby trvania manželstva. Až úsmevne vyznieva tvrdenie žalovanej, kde táto na jednej strane uvádza, že žalobca vykonával čalúnnické práce aj mimo pracovného pomeru, z ktorého zarábala finančné prostriedky mimo svoj oficiálny príjem a na druhej strane uvádza, že ako mohli investovať do rodinného domu viac peňazí mimo oficiálny príjem. Naďalej zotrval na tvrdení, že všetky práce počnúc búracími prácami boli vykonané po uzavretí manželstva strán sporu. O tejto skutočnosti svedčí podstatný dôkaz a to záznam z obhliadky a miestneho šetrenia zo dňa 02.02.2024, nachádzajúci sa na strane 12 až 15 Znaleckého posudku č. 1/2024, vyhotoveného znalcom K. B. O., M.. Na obhliadke, ktorá sa konala dňa 02.02.2024 za účasti znalca, žalobcu, jeho právneho zástupcu a žalovanej, bez účasti jej právnej zástupkyne došlo k odsúhlaseniu celého rozsahu prác, ktoré boli realizované od doby uzavretia manželstva, t.j. od 02.09.2001 do 30.09.2020, t.j. do doby rozvodu manželstva ako aj presného určenia roku realizácie konkrétnych prác. Žalovaná nemala žiadne námietky k určeniu rozsahu prác a určeniu doby realizácie prác, čo potvrdila svojím podpisom na každej strane záznamu z obhliadky a miestneho šetrenia z uvedeného dňa. Je nepochopiteľné, ako môže žalovaná teraz uvádzať, že práce boli vykonané pred uzavretím manželstva a že strany sa údajne dohodli len ohľadom rozsahu nadstavby. V rámci konania obhliadky predložil znalcom 24 ks fotografií dokumentujúcich pôvodný stav rodinného domu pred realizáciou rekonštrukcie rodinného domu, z ktorých je zrejmé, že žiadna prístavba pri dome nebola realizovaná pred svadbou a rodinný dom bol v pôvodnom stave. Tvrdenia žalovanej nekorešponujú s realitou, keď samotná žalovaná odsúhlasila celý rozsah realizácie rekonštrukčných prác a dobu ich realizácie, z čoho vychádzal aj znalec K. B. O., M.. Na mnohých miestach odvolania žalovaná uvádza, že všetky práce si robili svojpomocne, resp. že ich realizovala osobne žalovaná so žalobcom, z ktorého dôvodu rekonštrukcia trvala tak dlhú dobu. Aj toto jej tvrdenie vyznieva úsmevne, nakoľko ako môže táto uvádzať, že práce vykonávala spoločne s ním, resp. s rodinnými príslušníkmi, keď výstavba domu zahŕňa vysoko sofistikované a odborné práce (vymurovanie hrubej stavby, realizáciu krovu strechy, realizácie elektroinštalácie, vodoinštalácie, fasády, pokládka dlažby a pod.), kde ani žalovaná s ním, ani ich rodinní príslušníci nemajú príslušné vzdelanie a nevenujú sa výstavbám rodinných domov. Súd sa k tejto námietke žalovanej vyčerpávajúco vyjadril v bode 76 odôvodnenia rozhodnutia. Zároveň je podľa neho absurdná predstava žalovanej, keď táto uvádza, že hodnota všetkých investícií údajne predstavuje sumu cca 34.000 Eur. Z vykonaného dokazovania, ním predložených dôkazov je zrejmé, že došlo de facto k zbúraniu starého rodinného domu a výstavbe úplne nového moderného rodinného domu, ktorého výstavba trvala 17 rokov a na ktorého výstavbu boli použité všetky finančné prostriedky zarobené v priebehu 17-tich rokov. Nie je pravdou, že by nepoprel vyjadrenia matky žalovanej a jej brata, ktoré boli realizované v rámci svedeckých výpovedí oboch dňa 25.05.2022. V prvom rade sa nekonalo žiadne pojednávanie pred súdom dňa 25.05.2022, ale konalo sa dňa 11.05.2022 a v druhom rade on, resp. právny zástupca uvádzali, že nie je pravdou to, čo uvádzajú rodinní príslušníci žalovanej, a to ako v ústnych prednesoch, tak aj v písomných podaniach. V ďalšej časti podaného odvolania uvádza, že dôkaznú tieseň sa rozhodol nahradiť znaleckým dokazovaním. K tomuto tvrdeniu ani nevie čo má uviesť, snáď len to, že žalovaná nepochopila odôvodnenie súdu prvej inštancie v bode 77 rozsudku. V bode 77 rozsudku súd poukazoval na znalecký posudok vyhotovený v konaní K. C. P. a nie na znalecký posudok č. 1/2024 vyhotovený znalcom K. B. O., M.. Súd v danom ustanovení jednoznačne rozviedol a vysvetlil, že v prípade pokiaľ požaduje náhradu toho, čo zo svojho vynaložil na výlučný majetok bývalej manželky, zohľadňuje sa len skutočná investícia do majetku a nie jeho zhodnotenie. Ako mal súd určiť hodnotu týchto investícií do výlučného majetku žalovanej, ak nie ustanovením znalca z odboru Stavebníctvo, odvetvie Odhad hodnoty stavebných prác a následným vypracovaním znaleckého posudku. O to zvláštnejšia je táto argumentácia žalovanej, ktorá je obsahom jej odvolania, nakoľko žalovaná po doručení znaleckého posudku č.1/2024 vypracovaného znalcom K. B. O., M. a výzvy súdu na zaujatie stanoviska k tomuto znaleckému posudku sa žiadnym spôsobom nevyjadrila a nenamietala tie skutočnosti, ktoré aktuálne uvádza. Žalovaná nesúhlasí s konštatovaním súdu, že jeho pričinením došlo počas manželstva k výraznému zhodnoteniu nehnuteľnosti v jej výlučnom vlastníctve. Aj tejto argumentácii žalovanej nerozumie, ako vôbec môže niečo také uvádzať, keď aj jej musí byť zrejmé, že mu po rozpade manželstva nezostal žiadny majetok a zároveň, či je to spravodlivé, že všetky zarobené peniaze počas trvania manželstva účastníkov tohto konania boli investované do jej výlučného majetku. Žalovaná nesúhlasí s tým, aby bola do BSM započítaná v celosti suma 7.032,01 Eur, ktorú žalovaná vybrala zo zrušeného stavebného sporenia svojho syna po rozvode manželstva. Nie je pravdou, čo žalovaná uvádza, nakoľko súd priznal žalobcovi výplatu len 1/2 zo sumy 7.032,01 Eur a nie celú sumu. Z dokazovania je zrejmé, že ako zákonný zástupca dňa 08.03.2011 založil sporiaci účet pre spoločného maloletého syna L. v Prvej stavebnej sporiteľni, č. Zmluvy o stavebnom sporení 3203350901. Dňa 27.05.2021 žalovaná úplne nepochopiteľne podala v Prvej stavebnej sporiteľni Žiadosť o výpoveď Zmluvy o stavebnom sporení s tým, že zároveň požiadala, aby celá nasporená suma vo výške 7.032,01

Eur bola zaslaná na jej účet. Túto skutočnosť potvrdila aj na pojednávaní dňa 11.05.2022, kde ako dôvod zrušenia účtu vlastnému synovi uviedla tú skutočnosť, že nechcela, aby stavebné sporenie vlastného syna zadlžil nejakým úverom. Taktiež nerozumie tvrdeniu žalovanej, ktorá na pojednávaní dňa 09.02.2022 potvrdila, že prostriedky vo výške 7860 Eur, ktoré mu boli vyplatené titulom výplaty SSÚ boli v celom rozsahu použité na rekonštrukciu nehnuteľnosti. V ďalšom uviedol, že súd vykonal rozsiahle dokazovanie, v zmysle ktorého boli preukázané tri najpodstatnejšie okolnosti pre dané konanie a to, že motorové vozidlá Audi A4 a Ford Galaxy nepatria do BSM a zároveň, že žalovaná je povinná vyplatiť mu sumu 14.738,21 Eur ako jeho výlučné prostriedky investované do jej majetku a tretou najpodstatnejšou okolnosťou je tá skutočnosť, že v zmysle vykonaného dokazovania bola jednoznačne preukázaná suma, resp. hodnota investícií, ktoré boli realizované do rekonštrukcie rodinného domu patriaceho žalovanej v období od 02.09.2001 do 30.09.2020, a to po predchádzajúcom odsúhlasení ním a žalovanou celého rozsahu prác, ktoré boli realizované od doby uzavretia manželstva, t.j. od 02.09.2001 do 30.09.2020, t.j. do doby rozvodu manželstva ako aj presného určenia roku realizácie konkrétnych prác. Záverom poukázal na tú skutočnosť, že ani jeden z odvolacích dôvodov žalovanej podľa § 365 ods.1 písm. f/, h/ CSP nie je naplnený. Súd vykonané dôkazy vyhodnotil podľa § 191 a § 192 CSP, z týchto dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam, na ktorých aj založil svoje rozhodnutie, zo zisteného skutkového stavu vyvodil aj správny právny záver, podal výklad právneho posúdenia skutkového stavu podľa relevantných hmotnoprávných zákonných ustanovení. Zistenia súdu majú vecné i logické zakotvenie a prijaté skutkové a právne závery sú odôvodnené zrozumiteľne a v súlade so zmyslom a účelom aplikovanej zákonnej úpravy. Je toho názoru, že súd dostatočne a úplne zistil skutkový stav veci, vec správne právne posúdil, dospel na základe vykonaného rozsiahleho dokazovania k správnym skutkovým zisteniam.

23. Žalovaná vo odvolacej replike zotrvala na dôvodoch odvolania.

24. Ďalšie vyjadrenie v spore doručené neboli.

25. Odvolací súd preskúmal vec v rozsahu podaného odvolania podľa § 379 a § 380 ods. 1, 2 CSP a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutých výrokoch I., II., ako aj súvisiaci výrok III. o trovách konania, je potrebné ako vecne správny, za použitia § 387 ods. 1 CSP potvrdiť. Odvolací súd rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a contrario, keďže v danej veci nebolo potrebné zopakovať, alebo doplniť dokazovanie a nariadenie pojednávania nevyžadovalo ani dôležitý verejný záujem. V posudzovanej veci súd prvej inštancie ustálil okruh vecí a práv patriacich do BSM a na základe vykonaného dokazovania, prejavov vôle sporových strán, tieto vysporiadal ich prikázaním žalobkyni (výrok I.B) a žalovanému (výrok I.A). Za súčasného uloženia žalovanej povinnosti vyplatiť na vyrovnanie hodnoty podielov z vypořádania BSM sumu 46.548,33 Eur, stanoviac lehotu plnenia na tri mesiace od právoplatnosti rozsudku. Zároveň výrokom II. uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi 14.738,21 Eur ako výlučné prostriedky žalobcu investované do jej majetku, stanoviac lehotu plnenia na tri mesiace od právoplatnosti rozsudku.

26. Žalovaná namieta, jednak vecnú nesprávnosť tohto rozhodnutia uplatňujúc výslovne dôvody na odvolanie uvedené v § 365 ods. 1 písm. f/, h/ CSP (nesprávne skutkové a právne závery) a porušenie práva na spravodlivý proces podľa § 365 ods. 1 písm. b/ CSP, naplnenie čoho vzhliada v tvrdenom nedostatočnom, arbitrárnom odôvodnení napadnutého rozhodnutia.

27. Následne odvolací súd skúmal, či žalovanou v odvolaní tvrdených skutočností o nedostatočnom, či arbitrárnom odôvodnení rozhodnutia (ne)došlo k naplneniu odvolacieho dôvodu uvedeného v § 365 ods. 1 písm. b/ CSP.

28. Pod porušením práva na spravodlivý proces v zmysle uvedeného odvolacieho dôvodu je potrebné rozumieť nesprávny procesný postup súdu spočívajúci predovšetkým v zjavnom porušení kogentných procesných ustanovení, ktoré sa vymyká nie len zo zákonného, ale aj z ústavnoprávneho rámca, a ktoré (porušenie) tak zároveň znamená aj porušenie Ústavou zaručených procesných práv spojených so súdnou ochranou. Ide o napríklad o právo na verejné prejednanie sporu za prítomnosti strán sporu, právo vyjadrovať sa ku všetkým vykonaným dôkazom, právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia, na predvídateľnosť rozhodnutia, na zachovanie rovnosti strán v konaní, na relevantné konanie súdu spojené so zákazom denegatio iustitiae (odmietnutie spravodlivosti konania).

29. Odôvodňovanie súdnych rozhodnutí je síce nesporne súčasťou práva na spravodlivý súdny proces v zmysle čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd a čl. 46 ods. 1 Ústavy SR, avšak len v situácii, keď z odôvodnenia rozhodnutia nemožno zistiť dôvody, pre ktoré bolo (ne)vyhovené uplatnenému nároku, čím je pre účastníkov veľmi obťažne pochopiť takéto rozhodnutia, nemožno vylúčiť, že rozhodnutie, z ktorého nie je možné aspoň v základných rysoch zistiť, akými úvahami sa súd pri formulovaní výroku spravoval, je potrebné považovať za nepreskúmateľné.

30. Nepreskúmateľnosť rozhodnutia (nedostatok dôvodov) bola už dávnejšou judikatúrou považovaná nie za procesnú vadu konania v zmysle § 389 ods. 1 písm. b/ CSP, ale za tzv. inú vadu konania (viď. R 111/1998), čím sa zaoberalo tiež občianskoprávne kolégium Najvyššieho súdu Slovenskej republiky na zasadnutí konanom dňa 3.12.2015 a prijalo stanovisko, ktoré je publikované v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod R 2/2016, ktorého právna veta znie: „Nepreskúmateľnosť rozhodnutia zakladá inú vadu v zmysle § 241 ods. 2 písm. b/ OSP. Výnimočne, keď písomné vyhotovenie rozhodnutia neobsahuje zásadné vysvetlenie dôvodov podstatných pre rozhodnutie súdu, môže ísť o skutočnosť, ktorá zakladá prípustnosť dovolania podľa § 237 ods. 1 písm. f/ OSP.“, vychádzajúc z ktorého teda len výnimočne, keď písomné vyhotovenie rozhodnutia neobsahuje zásadné vysvetlenie dôvodov podstatných pre rozhodnutie súdu, môže ísť o skutočnosť, ktorá zakladá dôvod na odvolanie spočívajúci v porušení práva na spravodlivý proces (pred tým v odňatí možnosti účastníkovi konať pred súdom) uvedeným v § 365 ods. 1 písm. b/ CSP, inak ide o tzv. inú vadu konania (§ 365 ods. 1 písm. d/ CSP), v súvislosti s čím je potrebné vždy skúmať mieru (intenzitu) nepreskúmateľnosti, ktorou táto vada poškodí účastníka konania na jeho ústavných právach, teda v každej konkrétnej veci individuálne zodpovedať otázku, do akej miery možno nepreskúmateľnosť rozhodnutia posudzovať ako tzv. inú vadu a do akej miery ho možno posudzovať ako odňatie možnosti konať pred súdom, resp. porušenie práva na spravodlivý proces.

31. Preskúmaním obsahu spisu a odôvodnenia napadnutého rozhodnutia, odvolací súd nevzhliadol dôvodnosť jednak pre uplatnenie druhej vety citovaného stanoviska R/2016, ktorá pripúšťa, že celkom výnimočne sa v praxi môže vyskytnúť prípad, v ktorom písomné vyhotovenie rozhodnutia nebude obsahovať ani len zásadné vysvetlenie dôvodov podstatných pre rozhodnutie, čím z hľadiska tvrdenej vady odôvodnenia rozsudku nedošlo k takému nesprávnemu procesnému postupu, ktorý by znemožnil účastníkom uskutočňovať im procesné práva v takej miere, že by došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

32. V posudzovanej veci súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia dal v princípe odpoveď na všetky zásadné právne a skutkovo relevantné otázky, súvisiace s predmetom súdnej ochrany a obrany proti nej. Odôvodnenie rozhodnutia tvorí dostatočný podklad pre uskutočnenie prieskumu v odvolacom konaní, v parametroch daných § 220 ods. 2 CSP, pričom odvolací súd nezistil, že by tieto závery boli zjavne neodôvodnené, či neakceptovateľné, nevyplýva z nich ani jednostrannosť, alebo taká aplikácia príslušných ustanovení všeobecných záväzných právnych predpisov, ktorá by bola popretím ich podstaty a zmyslu. Obsah spisového materiálu v predmetnom súdnom konaní zároveň pripúšťa interpretáciu faktov a posúdenie relevantných právnych otázok tak, ako sú v posudzovanej veci prezentované súdom prvej inštancie. Skutočnosť, že odvolateľka (žalovaná) sa s názorom súdu prvej inštancie nestotožňuje, nemôže samo o sebe viesť k záveru o neodôvodnenosti rozhodnutia súdu prvej inštancie.

33. Rozhodnutie súdu prvej inštancie tiež nemožno podľa odvolacieho súdu považovať za arbitrárne, ku ktorému záveru by bolo možné dospieť len v prípade, ak by sa súd v odôvodnení obmedzil len na všeobecné konštatovanie, že argumenty účastníka sú nesprávne bez vysvetlenia dôvodu takéhoto záveru, o ktorý prípad však v posudzovanej veci nešlo. Je potrebné si uvedomiť, že len čím je dôkladnejšia a podrobnejšia argumentácia účastníka konania (samozrejme ak má pre vec podstatný význam), tým dôkladnejšia musí byť aj argumentácia súdu, ktorou predložené argumenty spochybňuje alebo vyvracia.

34. Nedôvodne teda žalovaná tvrdí, že súd prvej inštancie sa nevysporiadal dostatočne so všetkou argumentáciou, pretože všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam (rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky vo veciach sp.zn. IV. ÚS 115/03, III. ÚS 60/04), čo plne dopadá tiež na odôvodnenie rozhodnutia odvolacieho súdu. Túto požiadavku zvyrazňuje vo svojej judikatúre aj Európsky súd pre ľudské práva (napr. Georgidias v. Grécko z 29.5.1997). Európsky súd pre ľudské práva pripomína, že právo na

spravodlivý súdny proces nevyžaduje, aby súd v rozsudku reagoval na každý argument prednesený v súdnom konaní, rozsah povinností odôvodniť súdne rozhodnutie sa môže meniť podľa povahy rozhodnutia a musí byť analyzovaný s ohľadom na okolnosti každého prípadu. Stačí teda, aby reagoval súd na ten argument (argumenty), ktorý je z hľadiska výsledku súdneho rozhodnutia považovaný za rozhodujúci (napr. rozsudok vo veci Ruiz Torija c. Španielsko a Hiro Balani v. Španielsko oba z 9.12.1994) k naplneniu čoho v posudzovanej veci došlo.

35. Vo vzťahu k ďalším tvrdeniam žalovanej odvolací súd uvádza, že do obsahu základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy a práva na spravodlivý proces podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru nepatrí právo sa dožadovať navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov (porovnaj I. ÚS 97/97), či právo na ním požadované posúdenie a právo na spravodlivý súdny proces podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy, neznamená ani právo na to, aby bol účastník konania pred všeobecným súdom úspešný, teda, aby bolo rozhodnuté v súlade s jeho požiadavkami, resp. s jeho právnymi názormi. Neúspech v súdnom konaní nie je možné považovať za porušenie základného práva. Je v právomoci všeobecných súdov vykladať a aplikovať zákony (I. ÚS 50/04).

36. Súhrne tak žiadna z odvolacích námietok produkovaných žalovanou, nebola spôsobilou k naplneniu odvolacieho dôvodu uvedeného v § 365 ods. 1 písm. b/ CSP.

37. Ďalej vychádzajúc z odvolania žalovaná namietala nesprávnosť skutkových a právnych záverov, na ktorých založil svoje rozhodnutie súd prvej inštancie (odvolacie dôvody § 365 ods. 1 písm. f/, h/ CSP).

38. Pokiaľ ide o odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. f/ CSP, podstata tohto odvolacieho dôvodu spočíva predovšetkým v nesprávnom postupe súdu prvej inštancie pri hodnotení výsledkov dokazovania. Dôsledkom toho je, že súd berie do úvahy skutočnosti, ktoré z dôkazov nevyplývajú, alebo neboli účastníkmi prednesené, prípadne, že neprihliada na skutočnosti, ktoré boli preukázané, alebo vyplývajú z prednesov účastníkov. Nesprávne skutkové zistenia môžu byť aj výsledkom logických rozporov pri hodnotení dôkazov z osobitným zreteľom na závažnosť, zákonnosť a pravdivosť získaných poznatkov.

39. Za skutkové zistenia, ktoré nemajú oporu vo vykonanom dokazovaní sa považuje taký výsledok hodnotenia dôkazov súdom, ktorý nezodpovedá postupu vyplývajúcejmu z § 191 CSP. Podľa citovaného ustanovenia hodnotí súd dôkazy podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti, pričom prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo. Nesprávne hodnotenie dôkazov by bolo možné vytknúť súdu prvej inštancie v prípade, ak by zbral do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov účastníkov nevyplývajú, ani inak nevyšli v konaní najavo, prípadne, že by si nepovšimol rozhodné skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, alebo vyšli v konaní najavo, prípadne preto, že pri hodnotení dôkazov, poznatkov, ktoré vyplývajú z prednesov strán, alebo vyšli najavo inak z hľadiska ich závažnosti, zákonnosti, pravdivosti alebo vierohodnosti je logický rozpor, alebo hodnotenie dôkazov odporuje citovanému zákonnému ustanoveniu.

40. Nesprávny skutkový záver je spôsobilým odvolacím dôvodom vtedy, keď súd prvej inštancie nepostupuje pri hodnotení dôkazov podľa § 191 CSP.

41. Dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti, pričom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo. Pri hodnotení dôkazov v súdnom konaní platí zásada voľného hodnotenia dôkazov súdom z hľadiska ich pravdivosti a dôležitosti pre rozhodnutie. Nesprávne hodnotenie dôkazov by bolo možné vytknúť súdu prvej inštancie len v prípade, ak by vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov, alebo prednesov účastníkov nevyplývajú, ani inak nevyšli v konaní najavo, prípadne, že by si nepovšimol rozhodné skutočnosti, ktoré neboli vykonanými dôkazmi preukázané, alebo vyšli v konaní najavo, prípadne preto, že v hodnotení dôkazov, či poznatkov, ktoré vyplývajú z prednesov strán, alebo vyšli najavo inak z hľadiska ich závažnosti, zákonnosti, pravdivosti alebo vierohodnosti, je logický rozpor.

42. Nesprávne právne posúdenie veci je spôsobilým odvolacím dôvodom vtedy, keď súd pochybí pri aplikácii práva na zistený skutkový stav, teda prípad, kedy bol skutkový stav posúdený podľa iného právneho predpisu, než ktorý správne mal byť použitý, alebo ak síce bol aplikovaný správne určený právny predpis, ale súd ho nesprávne interpretoval (nesprávne vyložil podmienky všeobecne vyjadrené

v hypotéze právnej normy a v dôsledku toho nesprávne aplikoval vlastné pravidlo, stanové dispozíciou právnej normy).

43. Vyššie uvedené odvolacie námietky žalovanej, vyhodnotil odvolací súd ako neopodstatnené, bez opory v zistenom skutkovom stave a následnom právnom posúdení veci súdom prvej inštancie. Preskúmaním obsahu spisu odvolací súd zistil, že súd prvej inštancie vychádzajúc z precízne zisteného skutočného stavu veci, keď vyvodil správne právne závery, vychádzajúc z ktorých posúdil predmetný návrh. Svoje rozhodnutie súd prvej inštancie tiež dostatočne odôvodnil, v súlade s požiadavkami uvedenými v § 220 ods. 2 CSP. Odvolací súd nezistil dôvod na to, aby sa odchyľil od logických argumentov a relevantných právnych záverov, spolu so správnou citáciou dotknutých právnych noriem obsiahnutých v odôvodnení napadnutého rozsudku, ktoré vytvárajú dostatočné právne východiská pre jeho potvrdenie. Súčasne sa stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozsudku, konštatuje jeho správnosť dôvodov a v podrobnostiach naň odkazuje (§ 387 ods. 2 CSP), aby nadbytočne neopakoval pre účastníkov známe fakty posudzovanej veci spolu s právnymi závermi súdu prvej inštancie.

44. Podľa § 149 ods. 1 OZ, ak zanikne bezpodielové spoluvlastníctvo, vykoná sa vyporiadanie podľa zásad uvedených v § 150.

45. Podľa § 149 ods. 3 OZ, ak sa vyporiadanie nevykoná dohodou, vykoná ho na návrh niektorého z manželov súd.

46. Podľa § 150 OZ, pri vyporiadaní sa vychádza z toho, že podiely oboch manželov sú rovnaké. Každý z manželov je oprávnený požadovať, aby sa mu uhradilo, čo zo svojho vynaložil na spoločný majetok, a je povinný nahradiť, čo sa zo spoločného majetku vynaložilo na jeho ostatný majetok. Ďalej sa prihliadne predovšetkým na potreby maloletých detí, na to, ako sa každý z manželov staral o rodinu, a na to, ako sa zaslúžil o nadobudnutie a udržanie spoločných vecí. Pri určení miery pričinenia treba vziať tiež zreteľ na starostlivosť o deti a na obstarávanie spoločnej domácnosti.

47. Vyporiadanie BSM rozhodnutím súdu sa musí týkať všetkého majetku, ktorý podľa § 143 OZ patril do BSM a ak existoval ku dňu jeho zániku. Ak niektorí z účastníkov tvrdí, že niektoré zistené veci do vyporiadania nepatria, musí toto tvrdenie preukázať hodnoverne, spôsobom nevzbudzujúcim pochybnosti, pričom dôkazné bremeno zaťažuje účastníka, ktorý tvrdí, že konkrétna vec do vyporiadania nepatrí. Ak svoje tvrdenie nepreukáže a inak je preukázané, že táto vec za trvania manželstva účastníkov existovala, platí zásada, že vec patrí do BSM a je potrebné ju vyporiadať. Rovnako tak dôkazné bremeno zaťažuje toho účastníka, ktorý tvrdí, že na spoločný majetok sa vynaložilo niečo z jeho oddeleného majetku. V konaní o vyporiadanie BSM súd nie je viazaný návrhmi účastníkov, a to ani pri určení rozsahu tohto spoluvlastníctva, ani pri určení spôsobu jeho vyporiadania. Účastníkom z odôvodnenia rozsudku musí byť jasné, z čoho súd pri rozhodovaní vychádzal a ktoré veci podľa zistenia súdu do BSM patrili. Z odôvodnenia rozsudku musí byť teda jasné, čo všetko bolo predmetom tohto spoluvlastníctva ku dňu jeho zániku a na základe akých dôkazov súd tú – ktorú vec, investície, dlhy a pohľadávky do vyporiadania pojal.

48. Predmetom BSM sú všetky hmotné veci (hnuteľné i nehnuteľné), ktoré nadobudol niektorí z manželov zákonom dovoľeným spôsobom za trvania manželstva, z výnimkou vecí získaných dedičstvom alebo darom, veci ktoré podľa povahy slúžia osobnej potrebe, alebo výkonu povolania len jedného z manželov a z výnimkou vecí vydaných v rámci predpisov o reštitúcii majetku jedného z manželov, ktorá mala vec vydanú vo vlastníctve pred uzavretím manželstva alebo ktorému bola vec vydaná ako právnomu nástupcovi pôvodného vlastníka (§ 143 OZ). Z tohto vyplýva, že z BSM zákon vyníma veci v prípade, v ktorých je na mieste, aby so zreteľom na spôsob ich nadobudnutia alebo účelu, tvorili oddelený majetok manželov. Veci získané darovaním nadobúda obdarovaný manžel tiež do svojho oddeleného vlastníctva. Pokiaľ obdarovaný boli obaja manželia spoločne, získavajú vec do podielového spoluvlastníctva. Aké budú ich podiely závisí od obsahu darovacej zmluvy alebo sa použije zákonná domnienka, že podiely oboch obdarovaných manželov sú rovnaké.

49. Základným predpokladom pre vyporiadanie BSM je jeho zánik. Pod vyporiadaním je potrebné rozumieť nie len to, kto z bývalých spoluvlastníkov zostane vlastníkom tej – ktorej veci a kto z nich vlastníctvo stráca, ale celkové komplexné riešenie majetkových vzťahov medzi bývalými spoluvlastníkmi, vrátane pohľadávok a dlhov, ktoré vznikli za trvania manželstva. Pri vyporiadaní

BSM sa vychádza zo zásady rovnosti podielov, pričom platí, že v rovnakom pomere, v akom sa manželia podieľajú na spoločnom majetku, sa podieľajú aj na spoločných dlhoch. V rámci vyporiadania BSM musí súd prihliadnuť na to, čo bolo zo spoločného majetku vynaložené na oddelený majetok niektorého z manželov (patrí do aktív) a tiež nároky jednotlivých manželov proti mase bezpodielového spoluvlastníctva z dôvodu investícií vynaložených z oddeleného majetku niektorého z manželov na spoločný majetok (patrí do pasív). Ak pri vyporiadaní nastane rozdiel medzi hodnotami, ktoré zostanú jednému z manželov a ktoré zostanú druhému, je potrebné vyrovnanie do výšky podielu vykonať formou zaplataenia príslušnej peňažnej sumy. O vyporiadaní je nutné spraviť vyúčtovanie, ktoré musí nájsť odraz v odôvodnení rozsudku. Do celkovej bilancie musia byť zahrnuté nie len všetky veci (súčet ich hodnôt), ale aj ostatný majetok, vrátane pohľadávok a dlhov. Predpokladom riadne vyúčtovania je, že súd správne zistí celkovú hodnotu aktív (hodnota vecí, pohľadávok), celkovú hodnotu pasív (dlhov) a správne ustáli celkový majetok bez dlhov ako rozdiel medzi aktívami a pasívami (pasíva odpočítava v ich plnej výške). Z takto zistenej hodnoty majetku každému z manželov patrí rovnaký podiel, ak neboli dôvody k zmene kvantitatívneho podielu. Z podielu, ktorý sa každému manželovi dostáva v podobe aktív, je potrebné zvýšiť tento jeho podiel v rozsahu, v akom má vybrať zostatok dlžnej pohľadávky a v akom ju musí nahradiť do spoločného majetku. To, čo sa vynaložilo na jeho ostatný majetok a podobne; alebo znížiť jeho podiel v rozsahu, v akom sa mu nedostalo to, čo zo svojho majetku vynaložil na spoločný majetok, resp. čo zo svojho zaplatil na spoločný dlh (napr. v podobe zaplataenia zostatku úveru, atď.). Rozdiel medzi takto stanovenými podielmi u každého z manželov a podielom, ktorý každému z manželov patrí, musí byť rovnaký a predstavuje sumu na dorovnanie podielov.

50. Z obsahu spisu vyplynulo, že účastníci uzatvorili manželstvo dňa 8.9.2001. Manželstvo bolo rozvedené rozsudkom Okresného súdu Michalovce zo dňa 18.8.2020 pod sp.zn. 2P/25/2020, ktorý nadobudol právoplatnosť vo výroku o rozvode manželstva dňa 30.9.2020. Z manželstva pochádzajú maloleté deti, v čase rozvodu vo veku 9 a 6 rokov. Strany sporu počas manželstva nadobudli motorové vozidlo Suzuki Swift, EČV: C. XXXXX a žalovaná tvrdila, že nadobudli aj motorové vozidlo Audi A4, EČV: C. XXXXX a Ford Galaxy, EČV: C. XXXXX. Počas konania ďalej vyplynulo, že do BSM patria aj účty bývalých manželov, stavebné sporenie staršieho syna a skúter značky MBK. Predmetom vyporiadania boli aj investície do rekonštrukcie rodinného domu súp.č. XXX postaveného na parcele registra C č. 821, ktorého žalovaný je výlučným vlastníkom, pričom táto skutočnosť vyplýva z LV č. XXXX, kat.úz. Vinné. Žalovaná tvrdila, že predmetom vyporiadania by malo byť aj motorové vozidlo značky Hyundai i20, pričom zhodne obaja uviedli, že nadobudli počas manželstva aj iné hnuiteľné veci, od vyporiadania ktorých napokon upustili.

51. Žalobkyňa v odvolaní namietala súdom prvej inštancie ustálenú výšku investícií strán sporu z BSM do jej výlučného majetku v sume 117.790,39 Eur tvrdiac, že do nehnuteľnosti vložili investície iba z úveru zo stavebného sporenia 400.000 Sk (13.277,56 Eur). Rovnako nesúhlasila s tým, aby bola do BSM započítaná suma 7.032,01 Eur ako stavebné sporenie syna, suma 7.860 Eur, ktorá bola vyplatená žalobcovi za sťaženie spoločenského uplatnenia a zostatok na účte 46,15 Eur.

52. Odvolací súd nepovažuje odvolaciu argumentáciu žalovanej vo vzťahu k hodnote investícií do výlučného majetku žalovanej za dôvodnú s poukazom na § 150 OZ. Podstatná časť odvolacej argumentácie žalovanej a napokon aj sporným v konaní boli investície, ktoré boli vložené do rekonštrukcie nehnuteľnosti patriacich do výlučného vlastníctva žalovanej. Každá zo strán sporu tvrdila, že až na malé výnimky nemá vedomosť o žiadnych daroch rodičov protistrany, ktoré sa investovali do rekonštrukcie nehnuteľností. Po vykonaní dokazovania súd preto dospel k záveru, že do rekonštrukcie nehnuteľnosti žalovanej sa investovali spoločné prostriedky manželov, výlučné prostriedky žalobcu ako aj dary rodičov strán sporu. Sporná však bola výška týchto investícií. Súd pri započítaní výlučných investícií strán sporu získaných darom vychádzal z toho, že vzhľadom na príjem oboch manželov počas manželstva nemohli byť schopný aj za použitia stavebného sporenia vykonať tak finančné náročné rekonštrukcie, preto museli mať aj iné príjmy na jej vykonanie. Znalec ohodnotil rekonštrukciu na 117.790,39 Eur. Strany sporu v zhode v tom, že rekonštrukcia sa financovala aj zo stavebného sporenia z úverov poskytnutých vo výške 40.000,- Sk a 60.000 Sk,- (13.277,56 Eur) a zvyšok rekonštrukcie v hodnote 104.512,83 Eur nemohli manželia hradiť len z vlastných zdrojov, pretože ich príjem aj na bežné výdavky domácnosti aj na rekonštrukciu nestačil. Strany sporu sa zhodli na rozsahu rekonštrukčných prác, ale nezhodli sa na ich cene, pretože žalovaná tvrdila, že rekonštrukcia sa vykonávala svojpomocne. Rovnako sa nezhodli v otázke, ktoré práce sa vykonávali svojpomocne. Súdom ustanovený znalec K. B. O., M. v znaleckom posudku síce vychádzal aj z tvrdení, že časť rekonštrukcie vykonávali svojpomocne,

avšak ani v znaleckom posudku, ani výpovedou, či tvrdením žalovanej, okrem vyššie uvedeného, nebolo preukázané, konkrétne ktoré práce sa vykonávali svojpomocne. Matka žalovanej uvádzala, že firmy na prácach nevidela, iba fyzické osoby, avšak na otázku žalobcu odpovedala, že nerozumie tomu, kto je firma a kto živnostník. Súd prisvedčil žalobcovi, že práce, ktoré sa na rekonštrukcii vykonávali boli odborné, preto strany sporu, resp. ich rodinný príslušníci sa mohli podieľať iba pomocnými prácami. Znalec v posudku uviedol, že sporná zostala investícia do okien a vchodových dverí a pre nejednotné vyjadrenia ich znalec riadne ocenil. Žalovaná tvrdila, že platila preddavok na okná pred uzavretím manželstva 30.000 Sk, čo tvrdila aj matka žalovanej aj jej brat. Žalovaný túto investíciu popieral. Keďže žalovaná o úhrade preddavku na okná nemala doklad, tvrdenia strán sa rozchádzali, súd na túto námietku žalovanej neprihliadal. Takto ustanovený znalec v znaleckom posudku určil hodnotu investícií do nehnuteľnosti žalovanej na 117.790,39 Eur. V ďalšom súd vykonal aj dokazovanie zistením hodnoty nehnuteľnosti patriacich žalovanej pred rekonštrukciou a po nej. Z výsledkov znaleckého dokazovania vyplýva, že pred rekonštrukciou mali nehnuteľnosti hodnotu 13.300 Eur a po rekonštrukcii 144.000 Eur bez pozemkov. Posudok z hľadiska vyporiadania BSM nebol pre konanie podstatný, avšak preukázal, že aj pričinením žalobcu došlo počas manželstva strán sporu k výraznému zhodnoteniu nehnuteľnosti vo výlučnom vlastníctve žalovanej a teda súd považoval za spravodlivé, aby aj žalobca na tomto zhodnotení participoval. Súd následne výpočtom ustálil sumu investícií vynaložených z prostriedkov BSM, teda 78.989,21 Eur, pričom z tejto sumy polovica patrí žalobcovi, teda 39.494,61 Eur. Od hodnoty investícií odpočítal vložené investície z úveru zo stavebného sporenia 13.277,56 Eur, výlučné investície žalobcu 14.738,21 Eur a výlučné investície žalovanej 10.785,41 Eur.

53. Celková hodnota bezpodielového spoluvlastníctva manželov predstavovala suma 94.938,95 Eur, ako súčet hodnoty Suzuki Swift, skútra, zostatkov na účtoch 46,15 Eur a 3.221,58 Eur, stavebného sporenia syna 7.032,01 Eur a spoločné investície 78.989,21 Eur do majetku žalovanej. Každý z manželov by tak mal dostať majetok v hodnote 47.469,48 Eur (ako 1 z 94.938,95 Eur). Žalobcovi z vyporiadania BSM patrí skúter v hodnote 875 Eur, zostatok na účte 46,15 Eur, investície do majetku žalovanej 39.494,61 Eur a vyrovnávací podiel z hnuiteľných vecí prikázaných žalovanej v hodnote 7.053,72 Eur (ako 1 hodnoty Swift, zostatku na účte a stavebného sporenia znížená o 1 hodnoty skútra a zostatku na účte žalobcu), spolu 47.469,48 Eur. Žalovanej patrí motorové vozidlo Suzuki Swift v hodnote 4.775 Eur, zostatok na účte 3.221,48 Eur, stavebné sporenie 7.032,01 Eur a 1 investícií do jej majetku 39.494,61 Eur, spolu 54.523,10 Eur. Táto hodnota je znížená vyplatením vyrovnacieho podielu na hnuiteľných veciach v sume 7.053,72 Eur pre žalobcu, teda majetok žalovanej sa bude rovnať majetku žalobcu 47.469,38 Eur. Žalovaná na vyrovnanie hodnoty podielu patriaceho žalobcovi je povinná zaplatiť sumu 46.548,33 Eur, ako súčet polovice BSM investovanej do majetku žalovanej v sume 39.494,61 Eur a vyrovnacieho podielu na hodnote hnuiteľných vecí prikázaných do vlastníctva žalovanej v hodnote 7.053,72 Eur. V súlade s § 150 OZ je žalovaná povinná uhradiť žalobcovi aj majetok, ktorý výlučne zo svojho investoval do jej majetku a to v hodnote 14.738,21 Eur (7.860 Eur za sťaženie spoločenského uplatnenie + 5.636,76 Eur za stavebné sporenie + 1.241,45 Eur dar rodičov).

54. Dokazovanie je časťou Civilného sporového konania, ktorým si súd vytvára poznatky potrebné na rozhodnutie vo veci. Hodnotenie dôkazov je myšlienková činnosť súdu, v rámci ktorej vykonaným dôkazom prisudzuje určitú hodnotu. Pri hodnotení dôkazov súd v zásade nie je obmedzovaný právnymi predpismi, ako má dôkazy hodnotiť. Uplatňuje sa zásada voľného hodnotenia dôkazov (čl. 15 CSP v spojení s § 191 CSP), iba výnimočne zákon súdu ukladá určité obmedzenia pri hodnotení dôkazov (čl. 16 ods. 2 CSP, § 192, § 193, § 205 CSP). Zo žiadneho ustanovenia CSP nevyplýva, akú výpovednú, resp. dôkaznú hodnotu má súd, tomu ktorému vykonávanému dôkazu priradiť, keďže pri hodnotení dôkazov je súd zásadne slobodný. V hodnotiacej činnosti je súd obmedzený iba nutným presvedčením a hodnotiaci záver je povinný stručne a jasne odôvodniť tak ako to vyplýva z § 220 ods. 2 CSP.

55. V konkrétnostiach žalovaná namietala ohodnotenú výšku investícií vynaložených z BSM na jej výlučný majetok. Z odôvodnenia rozhodnutia súdu prvej inštancie vyplynulo, že strany sporu sa zhodli na rozsahu rekonštrukčných prác, ale nezhodli sa na ich cene, pretože žalovaná tvrdila, že rekonštrukcia sa vykonávala svojpomocne. Taktiež sa nezhodli v otázke, ktoré práce sa vykonávali svojpomocne. Žalobca tvrdil, že všetky práce sa vykonávali prostredníctvom odborníkov, pretože išlo o práce, ktoré by ako laici neboli schopní urobiť, pričom väčšina prác sa robila cez firmy alebo živnostníkov. Žalovaná tvrdila, že všetky práce sa vykonávali svojpomocne, okrem reklamácie strechy, na ktorej bola nekvalitná fólia. Konkretizovala však iba svojpomocné práce na streche, vrátane krovu a pokladiiek. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na znalecký posudok vypracovaný K. B. O., M., ktorého úlohou

bolo určiť hodnotu investícií realizovaných do rekonštrukcie rodinného domu v období od 2.9.2001 do 30.9.2020. Metóda riešenia znaleckého posudku pozostávala z vymedzenia jednotlivých stavebných prác k roku realizácie a spracovania položkového rozpočtu znalca. Vymedzenie stavebných prác, postup rekonštrukcie, skladby konštrukcií a zmeny voči projektu boli prediskutované a odsúhlasené na obhliadke a miestnom šetrení 2.2.2024. Znalec pri spracovanom rozpočte okrem vykonaného dokazovania v priebehu konania zaslal otázky k nejasným položkám a rozpočet s výkazom výmer bez cien na konfrontáciu obom stranám. Následne tieto pripomienky posúdil, vyhodnotil a zapracoval. Celková hodnota investícií bola spracovaná v programe CENKROS 4, vymedzená výkazom výmer – množstvom na základe projektu, prediskutovania alebo zamerania znalcom a použitou smernou cenou v príslušnom roku (2002 – 2016) upravenou o nákupnú cenu materiálov podľa spisu (čl. 245 – 265). Hodnota investícií je určená na základe 14tich čiastkových rozpočtov, v ktorých bolo použitých 10 cenových úrovní CENEKOM (2002, 2004, 2006, 2007, 2010, 2012, 2013, 2014, 2015, 2016). Rozpočet znalca pozostával z troch stavebných objektov SO01 rodinný dom vrátane prípojok, SO02 prístavba s prístreškom a skladom a SO03 záhrada, spevnené plochy a ostatné. Každý objekt pozostáva z častí (roku a popisu prác) – sumáru položiek stavebných prác a materiálov podľa roku realizácie prác z dôvodu ocenenia príslušnou cenovou úrovňou vydanou v danom roku. Takto výsledná hodnota investícií rekonštrukcie rodinného domu za uvedené obdobie predstavovala sumu 117.790,39 Eur. Súd prvej inštancie vypracovaný znalecký posudok doručil stranám sporu, pričom žalovaná sa k záverom znaleckého posudku nevyjadrila a nevzniesla žiadne námietky. V tomto smere preto odvolací súd považuje jej argumentáciu vo vzťahu k záverom znaleckého posudku za nedôvodnú. Rekonštrukciu tejto nehnuteľnosti vykonali strany sporu počas trvania manželstva. Pokiaľ žalovaná poukazuje na skutočnosť, že ich spoločné investície spočívali v dvoch úveroch vo výške 400.000 Sk, túto argumentáciu považuje odvolací súd za nelogickú, nakoľko ako uviedla sama žalovaná rekonštrukcia nehnuteľnosti prebiehala v období 16 rokov a preto investície do nej vložené nemohli byť iba v sume 400.000 Sk, ako tvrdí. Výsledok znaleckého dokazovania podľa nej neodráža realitu, ani v konaní preukázanú, pretože podľa nej v čase realizácie prác na rodinnom dome nedisponovali finančnou hodnotou 3.663.000 Sk. K uvedenej argumentácii je potrebné dodať, že táto tak ako bolo uvedené prebiehala 16 rokov a je nepochybné, že jej vykonanie vo výške tvrdenej žalovanou nebolo preukázané. Znalec taktiež vychádzal z cien tovarov zvlášť za každý rok. Taktiež je nepochybné aj s prihliadnutím na závery znaleckého posudku, že všetky práce, ktoré mali byť vykonané, neboli urobené svojpomocne. Napokon ani v tomto smere žalovaná neuniesla dôkazné bremeno. Vo vzťahu k jej ďalšej argumentácii ohľadom znaleckého posudku K. O., ktorému mal súd dať silu, ktorá mu nepatrí, odvolací súd poukazuje na odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie v bode 77. V tomto smere sa odvolací súd nestotožňuje s jej odvolacou argumentáciou, že záver súdu prvej inštancie odporuje hmotnoprávnym ustanoveniam Občianskeho zákonníka. Súd prvej inštancie dostatočne jasne a zrozumiteľne uviedol, ako vyhodnotil návrh žalobcu vo vzťahu k určeniu hodnoty investícií do jej majetku. Vykonal síce dokazovanie zistením hodnoty nehnuteľností patriacej žalovanej pred rekonštrukciou a po nej, pričom zo znaleckého dokazovania vyplynula okolnosť, že k zhodnoteniu nehnuteľnosti došlo aj pričinením žalobcu. Žalovaná si mylne vysvetľuje závery súdu prvej inštancie vyplývajúce z tohto bodu odôvodnenia, pretože z uvedeného nevyplýva preferencia žalobcu vo vzťahu k zhodnoteniu nehnuteľnosti, pretože na jej zhodnotení sa samozrejme zúčastnila i žalovaná. Žalobca ma teda vzhľadom na celkovo vložené investície do nehnuteľnosti v sume 117 790,39 Eur, po odpočítaní investovania zo spoločného majetku do majetku žalovanej, investície z úveru stavebného sporenia 400.000 Sk (13.277,56 Eur, výlučných investícií žalobcu 14.738,21 Eur a výlučných investícií žalovanej 10.785,41 Eur) nárok na polovicu t.j. 39.494,61 Eur. V ostatnom odvolacia argumentácia žalovanej vo vzťahu k uvedenej otázke nemá opodstatnenie, nakoľko súd prvej inštancie sa veľmi precízne a podrobne zaoberal v odôvodnení svojho rozhodnutia podstatnými okolnosťami namietanými stranami sporu. V tomto smere preto nemožno rozsudok považovať za arbitrárny, resp. nepreskúmateľný.

56. V ďalšom žalovaná nesúhlasila s tým, aby bola do BSM započítaná aj suma 7 032,01 Eur ako stavebné sporenie syna odôvodňujúc tým, že išlo o finančné dary od starých rodičov a krstných rodičov, dary na meniny a narodeniny. Odvolací súd túto argumentáciu žalovanej považuje za nepreukázanú a nedôvodnú, nakoľko z vykonaného dokazovania vyplynulo, že žalovaná stavebné sporenie zrušila a finančné prostriedky boli poukázané na jej účet dňa 31.5.2021. Sama žalovaná odôvodnila uvedené tým, že mala strach, aby ich žalobca nezneužil. Odvolací súd preto jej argumentáciu považuje za nedôvodnú a stotožňuje sa so záverom súdu prvej inštancie, ktorý uvedenú sumu vyporiadal v rámci BSM. Rovnako uvedené sa týka aj zostatku na účte žalobcu, a to SK50...314, ktorý mal k 30.9.2020 zostatok 46,15 Eur, pričom uvedená skutočnosť vyplýva zo správy SLSP a. s. zo dňa 7.7.2022. Žalovaná

preto v tomto smere neuniesla dôkazné bremeno, pretože dôkazné bremeno zaťažuje toho manžela, ktorý z tvrdenia vyvodzuje pre seba priaznivé následky.

57. Vo vzťahu k argumentácii žalovanej, že žalobca poskytol aj sumu 7.860 Eur, ktoré mu boli vyplatené za sťaženie spoločenského uplatnenia, odvolací súd uvádza, že ide o vec, ktorá nemôže byť predmetom BSM. Z uvedeného dôvodu je preto správny záver súdu prvej inštancie, keď uvedenú sumu považoval ako výlučný prostriedok žalobcu, ktorý výlučne zo svojho investoval do jej majetku. Navyše tieto tvrdenia žalovanej neboli ani podložené relevantnými listinnými dôkazmi. V tomto smere opäť odvolací súd poukazuje na dôkazné bremeno toho manžela, ktorý z tvrdenia vyvodzuje pre seba priaznivá následky.

58. Vo vzťahu k motorovému vozidlu Hyundai i20, súd prvej inštancie správne ustálil, že nepatrí do BSM, nakoľko nebolo zakúpené z finančných prostriedkov žalobcu počas trvania manželstva a došlo k jeho prepisu na tretiu osobu. Na uvedenom nič nemení ani fakt, že žalovaná poukazovala na vykonávanie čalúnnickej práce žalobcu nad rámec inej jeho práce, z ktorej mal financovať kúpu motorových vozidiel, pretože uvedené tvrdenie ničím nepreukázala. Snáď, že pokiaľ by aj nejaké práce vykonával, finančné prostriedky takto získané boli použité na rekonštrukciu domu.

59. Záverom argumentáciu žalovanej o existencii spôsobov, ako zúžiť a rozšíriť rozsah bezpodielového spoluvlastníctva vo vzťahu k jej tvrdeniam, že žalobca sa nesnažil stať bezpodielovým alebo podielovým spoluvlastníkom uvedených nehnuteľností, považuje za irelevantnú.

60. Odvolací súd poukazuje na to, že právo na súdnu ochranu nie je absolútna a v záujme zaistenia právnej istoty a riadneho výkonu spravodlivosti podlieha určitým obmedzeniam, pretože uskutočnenie vecného prieskumu správnosti napadnutého rozhodnutia z hľadiska uplatnených dôvodov je podmienené tým, že odvolateľ bude skutkovo konkretizovať, v čom vzhláda dôvodnosť naplnenie ním formálne uvedených odvolacích dôvodov. Odvolanie tak musí obsahovať vo vzťahu k uplatneným odvolacím dôvodom konkrétne výhrady odvolateľa voči napadnutému rozhodnutiu, opis konkrétnych pochybení súdu prvej inštancie, či polemiku s jeho skutkovými alebo právnymi závermi, inak znemožňuje vecný prieskum správnosti, jednotlivých záverov, na ktorých je rozhodnutie založené odvolacím súdom, k čomu došlo aj v prejednávanej veci, keď žalovaná neprecizovala žiadnu konkrétnu výhradu spochybňujúcu správnosť napadnutého rozhodnutia za situácie, že odvolací súd preskúmal a uzavrel tak, ako súd prvej inštancie správne a precízne vyhodnotil každú jednu uplatnenú položku pripadajúcu do masy BSM, a to v bodoch 53-82 svojho rozhodnutia, v zmysle ktorých sa odvolací súd nemienil od týchto záverov odchýliť.

61. S poukazom na uvedené teoretické východiská, súd prvej inštancie rozhodol správne aj o nároku na náhradu trov konania v zmysle § 257 CSP tak, že žiadnej zo strán sporu nárok na náhradu trov konania nepriznal s poukazom na predmet konania, v ktorom strany sporu majú postavenie žalobcu aj žalovaného, preto nie je možné určiť úspech alebo neúspech v konaní. Súd je viazaný rozsahom BSM uvádzaným stranami sporu, nie je však viazaný spôsobom vysporiadania, preto spôsob vypořádania nemôže byť chápaný ako úspech alebo neúspech jednej alebo druhej strany. Strany sporu sú preto povinné znášať svoje trovy konania.

62. Odvolací súd dodáva, že v odvolacom konaní nezistil žiadne dôvody na iné posúdenie skutkových a právnych záverov súdu prvej inštancie, ktoré vychádzali z obsahu súdneho spisu a dávajú dostatočný podklad vo výroku vo veci samej. Rozsudok súdu prvej inštancie je vecne správny a táto vecná správnosť predstavuje správnu aplikáciu a interpretáciu právnych noriem na základe správne zisteného skutkového stavu. Za aplikácie § 387 ods. 2 CSP, odvolací súd poukazuje na odôvodnenie rozsudku súdu prvej inštancie, s ktorým sa v celom rozsahu stotožňuje. Práve z titulu aplikácie § 387 ods. 2 CSP nie je žiadúce, aby odvolací súd v odôvodnení svojho rozhodnutia zapakoval tie skutkové a právne závery, ktoré sú obsiahnuté v napadnutom rozsudku súdu prvej inštancie a s ktorými sa stotožňuje za situácie žalovanou uplatnených odvolacích dôvodov. Záverom žalovaná uviedla, že rozhodnutie nespĺňa požiadavky materiálneho právneho štátu a práva strán konania na spravodlivý súdny proces, s čím sa odvolací súd vysporiadal už vyššie. Rovnako sa odvolací súd bližšie nezaoberal podaním žalovanej označené ako vlastné odvolanie, nakoľko v podstatnom bolo obsahom odvolania, ktoré podala proti rozsudku jej právna zástupkyňa. Odvolací súd podotýka, že skutočnosť, že súd nerozhodol podľa predstáv a očakávaní sporovej strany, nemožno považovať za porušenie, či nerešpektovanie jej práv.

Právo na spravodlivý proces neznamená ani právo na to, aby bol účastník konania pred všeobecným súdom úspešný, teda aby bolo rozhodnuté v súlade s jeho požiadavkami a právnymi názormi (I. ÚS 50/04). Do obsahu základného práva podľa čl.46 ods. 1 Ústavy SR a práva na spravodlivý súdny proces podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd nepatrí ani právo účastníka konania vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ním navrhnutých dôkazov súdom, prípadne sa dožadovať ním navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov (I. ÚS 97/97), resp. toho, aby súdy preberali alebo sa riadili výkladom všeobecných záväzných predpisov, ktorý predkladá účastník konania (II. ÚS 3/97, II. ÚS 251/03).

63. Odvolací súd preto rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutých výrokoch I. a II., ako vecne správne potvrdil za použitia § 387 ods. 1 CSP aj vo výroku III. náhrady trov konania. Žalovaná neuviedla vo svojom odvolaní žiadne rozhodujúce skutočnosti, ktoré by už neboli predmetom posudzovania súdom prvej inštancie a ktoré by boli spôsobilé k odlišnému, v prospech odvolateľa spôsobilému rozhodnutiu.

64. O náhrade trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1, § 262 ods. 1 CSP tak, že úspešnému žalobcovi odvolací súd priznal proti žalovanej nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu (100 %).

65. Rozhodnutie bolo prijaté odvolacím senátom pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 vety druhej CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1, 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1, 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Dovolateľ má právo v dovolacom konaní zvoliť si advokáta alebo sa môže obrátiť na Centrum právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).